

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Immigration Appeal Tribunal, London, av den 28 maj 1999 i målet mellan Baumbast och "R", å ena sidan, och Secretary of State for the Home Department, å andra sidan

(Mål C-413/99)

(2000/C 6/33)

Immigration Appeal Tribunal begär genom beslut av den 28 maj 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 28 oktober 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Baumbast och "R", å ena sidan, och Secretary of State for the Home Department, å andra sidan, beträffande följande frågor:

Fråga 1

- a) Har barn till unionsmedborgare, vilka själva är sådana medborgare och som har påbörjat sin skolgång under den tid som deras far (eller förälder) har utövat sin rätt att uppehålla sig i egenskap av arbetstagare i en annan medlemsstat än den där han är medborgare (värdlandet), rätt att uppehålla sig i värdlandet för att gå i denna stats allmänna skolor i enlighet med artikel 12 i rådets förordning nr 1612/68? ⁽¹⁾
- b) Om svaret på föregående fråga kan variera med hänsyn till förhållanden där
- (i) deras föräldrar är skilda,
- (ii) endast en förälder är unionsmedborgare och denna förälder har upphört att vara arbetstagare i värdlandet,
- (iii) barnen själva inte är unionsmedborgare,
- vilka kriterier skall i så fall tillämpas av de nationella myndigheterna?

Fråga 2

När barn har rätt att uppehålla sig i ett värdland i syfte att gå i denna stats allmänna skolor i enlighet med artikel 12 i rådets förordning nr 1612/68, skall då värdlandets skyldighet att främja alla bemödanden att göra det möjligt för dessa barn att delta i utbildningen under bästa möjliga förhållanden tolkas på så sätt att den innebär att den huvudsakliga vårdnadshavaren, vare sig denne är unionsmedborgare eller inte, har rätt att uppehålla sig med dem i syfte att underlätta utövandet av en sådan rättighet, oaktat att

- (i) deras föräldrar är skilda, eller
- (ii) fadern, som är unionsmedborgare, har upphört att vara arbetstagare i värdlandet?

Frågor som endast rör Baumbast-fallet

Fråga 3

- a) Har herr Baumbast, mot bakgrund av omständigheterna i hans fall, i egenskap av unionsmedborgare, en direkt tillämplig rätt att uppehålla sig i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 18 (f.d. artikel 8a) i Romfördraget när han inte längre har rätt att uppehålla sig i egenskap av arbetstagare i enlighet med artikel 39 (f.d. artikel 48) i Romfördraget och när han inte har rätt att uppehålla sig i värdlandet i enlighet med någon annan gemenskapsrättslig bestämmelse?
- b) Om så är fallet, kan hans maka och barn därmed också härleda rätt till uppehåll, anställning och andra rättigheter?
- c) Om så är fallet, grundar sig dessa rättigheter på artiklarna 11 och 12 i förordning nr 1612/68 eller på andra (och i så fall vilka) gemenskapsrättsliga bestämmelser?

Fråga 4

- a) Om föregående fråga besvaras till unionsmedborgarens nackdel, kan denna persons familjemedlemmar bibehålla de härledda rättigheter som de, i egenskap av sådana familjemedlemmar, ursprungligen förvärvat genom att bosätta sig i Förenade kungariket tillsammans med en arbetstagare?
- b) Om så är fallet, vilka villkor är då tillämpliga?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, 19.10.1968, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patent Court) av den 24 juni 1999 i målet mellan Zino Davidoff SA och A & G Imports Ltd

(Mål C-414/99)

(2000/C 6/34)

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patent Court) begär genom beslut av den 24 juni 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 29 oktober 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Zino Davidoff SA och A & G Imports Ltd beträffande följande frågor:

- A. Skall begreppet varor som med varumärkesinnehavarens samtycke har förts ut på marknaden inom gemenskapen i den mening som avses i direktivet⁽¹⁾ tolkas så, att det innefattar samtycke som givits såväl uttryckligen som underförstått och såväl direkt som indirekt,

B. när

i) varumärkesinnehavaren har givit sitt tillstånd eller samtycke till att varor överläts till en tredje man under omständigheter där den sistnämndes rättigheter till fortsatt marknadsföring av varorna avgörs enligt det lands lag som är tillämplig på det avtal enligt vilket denna tredje man förvärvade varorna, och

ii) ovannämnda lag tillåter säljaren att föreskriva inskränkningar i köparens fortsatta marknadsföring eller användning av varorna men även föreskriver att tredje man har rätt att marknadsföra varorna i alla länder, inklusive inom gemenskapen, såvida inte innehavaren föreskrivit eller låtit föreskriva verkningfulla inskränkningar i köparens rätt till fortsatt marknadsföring av varorna?

Om det enligt denna lag inte föreskrivs verkningfulla inskränkningar i tredje mans rätt att marknadsföra varorna, skall direktivet då tolkas så, att innehavaren presumeras ha samtyckt till tredje mans därigenom förvärvade rätt till fortsatt marknadsföring av varorna inom gemenskapen?

C. Om svaret på fråga B är jakande, ankommer det då på de nationella domstolarna att med beaktande av samtliga omständigheter avgöra om verkningfulla inskränkningar har föreskrivits för tredje man?

D. Skall artikel 7.2 i direktivet tolkas så, att alla åtgärder av en tredje man som i avsevärd omfattning påverkar värdet, dragningskraften eller bilden av varumärket eller de varor på vilka det är anbringat utgör skäligen grund för varumärkesinnehavaren att motsätta sig fortsatt marknadsföring av sina varor?

E. Skall artikel 7.2 i direktivet tolkas så, att den omständigheten att tredje man (helt eller delvis) avlägsnar eller utplånar någon märkning på varorna när det inte är troligt att detta avlägsnande eller utplånande förorsakar allvarlig eller avsevärd skada för varumärkets anseende eller anseendet för de varor som är försedda med detta varumärke utgör skäligen grund för varumärkesinnehavaren att motsätta sig fortsatt marknadsföring av sina varor?

F. Skall artikel 7.2 i direktivet tolkas så, att den omständigheten att tredje man (helt eller delvis) avlägsnar eller utplånar tillverkningspartiets kodnummer på varorna och detta avlägsnande eller utplånande leder till att varorna i fråga

i) strider mot någon del av en medlemsstats strafflag (som inte avser varumärken) eller

ii) strider mot bestämmelserna i direktiv 76/768/EEG⁽²⁾ utgör skäligen grund för varumärkesinnehavaren att motsätta sig fortsatt marknadsföring av sina varor?

(1) Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 11.2.1989 s. 1).

(2) Rådets direktiv 76/768/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter (EGT L 262, 27.9.1976, s. 169).

Talan mot Republiken Österrike väckt den 29 oktober 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-424/99)

(2000/C 6/35)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 29 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Josef Christian Schieferer, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988⁽¹⁾ om insyn i åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i det nationella socialförsäkringssystemet, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva detta direktiv med nationell rätt och att meddela kommissionen detta.
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I motsats till Österrike anser kommissionen att de institutioner som anförtrotts att handha det österrikiska socialförsäkringssystemet (Hauptverband der Sozialversicherungsträger) skall anses vara nationella myndigheter i den mening som avses i direktivet och att den läkemedelsföreteckning som upprättats av nämnda Hauptverband med stöd av 31 § tredje stycket punkt 12 jämförd med 133 § andra stycket i Allgemeinen Sozialversicherungsgesetz (ASVG) utgör en särskild förteckning i den mening som avses i artikel 6 i direktiv 89/105/EEG. För att få ersättning för ett läkemedel som inte förekommer i